

Smreka in grm

Na robu gozda je rasla zelo visoka smreka, nedaleč od nje pa nizek grm.

»Pritlikavec!« je završala smreka.
»Še do gležnjev mi ne sežeš. Jaz pa se bom kmalu dotikala oblakov.«

Grm je smrekino posmehovanje močno prizadelo, vendar se z njo ni hotel prepirati. Zato je molčal. Ne dolgo zatem je privršala huda nevihta. Črno nebo je zagorelo od številnih bliskov. Med oglušujočim

grmenjem je udarila strela tudi v smreko in jo razklala od vrha do tal.

»Ni dobro, če kdo previsoko dviga svoj nos,« je pomodroval grm, ki je vse to videl. »Smreko je vzelo, jaz pa sem ostal, čeprav majhen, živ, zelen in nepoškodovan.«

Ivana Polanc

Vojan Tihomir Arhar

Kaj želi si srce moje

Kaj želi so srce moje,
to naj pesmica pove,
da v miru bi živelji,
si prijatelji bili.

Kaj želi si srce moje,
da bi mir bil med narodi,
namesto bojev in sovraštva
naj le pesem zadoni.

Krt

Krtek debelušček
snaži črn kožušček.
Stopil bo čez cesto,
tam ima nevesto.

Nesel ji bo šopek rož
in deževnikov poln koš;
v senci bukve ali bresta
za večerjo jih pojesta.

